

דעתמו ללחם, מהו אתר, ומאן היהו, שמיים. דכתיב,
(שםות טז) הבני ממתיר לכם ללחם מן השמיים, וכדין ידעו
ואסתכלו בההוא אתר, ועד לאכלו ללחם מהו אתר,
(ס"א ועד שלא אכלו ללחם מאלין אחריו) לא ידעו מידי ולא אשתחמודעו.
אתא רבוי יוסי ונשקייה. אמר, וዳי על דא אתער לוֹן
קדושא בריך הויא בהאי, ועל דא שירותא
דיישר אל למנדע, ללחם תורה. קמי ואזלו, עד דהו אזלו,
חמי תרי דרמושקין, חד דבר וחד נוקבא. אמר רבוי יוסי,
לית לוֹן מלה בעלמא, שלא דבר ונוקבא, וכל מה די
בארעה, הא כי גמי בימא.

סתורי תורה

(בראשית ל) **ויבא יעקב** מן
השדה בערב. ויבא יעקב, דא
תפארת קדישא, מהו שדה
דנקיט כל ברכאנ, דכתיב فيه
(בראשית כז) אשר ברכו יי.
בערב, אמאי בערב, אלא
בערב, דכתיב, (בראשית כד)
ויצא יצחק לשוח בשדה
לפנות ערב. בונמא אתער
יצחק אבוי לגבוי הא שדה,
ונקית ליה, דהא יצחק לא
אתער לגבוי הא שדה, כיון

פתח רבוי יוסי ואמר,
(בראשית ל) ויבא יעקב
מן השדה בערב ותצא לאה
לקראתו וגוי, ותצא לאה
לקראתו, מבא ידעת. הא
אמרו בגעא חмерא, ולאה
ידעת, ונפקת ליה, וגרים
לייה דנפק מבה יששכר.
הדא הויא דכתיב יששכר
חמור גرم, אל תקרי גرم,
אלא גرم דחמרה גרמא

דאסתלק יעקב מתרון בערְבָּה,
שִׁבֵּיךְ הָא שְׂדָה לַיְצָחָק אֲבוֹי,
וְאֵיהֶ סְלִיק בְּהַהוּא זְמָנָא
לְגַבְּיַ עִילָּא.

מה כתיב, (בראשית ל) ותצא
לה לאראתו. אמא עלאה
לגביה בראש ייחידה. ותאמיר אליו
חובא, תחות גידפאי לברכא
לה, ולרוואה לך בתפנוקין
ועדונין עלאות. הא עדין רעוא
ויענוגא למיהב לך נייחא
דרוחא עלאות, לגביה ההוא
שְׂדָה, עד לא יתוקד בתוקפה
דִּצְחָק.

כיוון דנקטה ליעקב תחות
גידפאה, כדיין (שם) וישכב עמה
בלילה הוא. הוא. דסתיים
מכללא. הוא. דכל ברכאן וכל
קדושין נפקי מתרון. יעקב לא
כתיב אלא הוא. מאן דאתחזי
לאתערא לגבה.

ועוד דלא זמין לגבה תחות
גידפאה, מאן דנקיטת איןון
קדישאן (קדושא) וברכאן לא

לייה. אמרת לאה, ודאי
ידענא דאי ייעול יעקב
במשבנה דרחל, לית לי
לאפקא ליה, אלא אוריך
לייה הכא, ויעול במשבני.
(בראשית ל) כי שכר שכרתיך
בדודאי בני, מא'
בדודאי בני, בגין דגיחא
לייה ליעקב על דא, דאלין
מסיעין לאולדא. ויעקב
זהה ידע, דמלה לא קיימת
בדודאים, אלא לעילא.

פתח ואמר, (תהלים קי)
מושיבי עקרת הבית
אם הבנים שמחה הלוויה.
אמר רבוי חייא רוחא
דקודשא קאמר, מושיבי
(קנ"ד ע"א) עקרת הבית, דא
רחל. אם הבנים שמחה, דא
ליה. מושיבי עקרת הבית,
דא עלמא תתאה. אם

אתם ליל מנקודה טמירה, והוא
עלמא עלאה. ועל דא דוקדים
מתערן כלא, וכלא כגוננא
דרזא עלאה. ראיון מא
ראיון, קודשא בריך הוא שוי
שםהן באראעא, דכתיב (תהלים
טו) לך חזז מפעלות יי אשר
שם שמות באראץ. (עד בגין סתרי
תורה).

הبنים שמחה (היליה), **דא**
עלמא עלאה, בגני (קנ"ד ע"א)
כח הלויה.

אמר רבי יהודה, כל אליו
שבטין, **תקיגין**
دلתתא אינון, **וכלהו**
בגונא דלעילא. **טא חזז,**
כ' שכר שכרתיך, **לנסבא**
מגיה גופה וימאן איהו תורה. **שכר שכרתיך,** **לה, לגופך**
ממש. **שכר** (דף קג'ה נ"א) **שכרתיך,** **לאולדא דיקננה.**

מהכא, **מאן דלעוי באורייתא,** **אחסין עלמא דאתה**
ואחסין אחנטא דיעקב. **אחסין עלמא דאתה,**
דכתיב יששכר יש שכר, (ירמיה לא) **כפי יש שכר לפעלתך.**

וכתיב, (משל ח) **להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא.**

(בראשית ל) **כפי ילדתי לו ששה בניים.** אמר רבי חזקיה, אלין
עילא ותתא וארבע סטרין דעלמא. ומאן דאריך
באחד, **בעי ליה לא מלכא לקודשא בריך הוא לעילא**
וთתא, **ולארבע סטרין דעלמא,** והיינו אחד.

אמר רבי חזקיה, **כתיב,** (שיר השירים ב) **על הרי בתה,**
וכתיב, (שיר השירים ח) **על הרי בשמי,** **מאן אינון הרי**
בשמי. אלין **שית בנין דלאה,** **דאכלון שית אחרבין,**
ואינון תריסר, **ואינון שית.** **בגין** (רמ"א ע"א) **דכל חד בליל**

בחבריה, ולאה עלייהו, לא קיימת (תהלים קיא) **אם הבנים**
שמהה הללויה.

ועל דא כתיב, (דברים כב) **לא תקח האם על הבנים,** בגין
דאיהו עלמא דאתפסיא, **ולא אתגלייא,** **ועל דא**
(שם) שליח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך. בגין
דאיהו עלמא דאתפסיא, **ולא אתגלייא כלל.**

ואת הבנים תקח לך, **הינו כתיב,** (דברים ד) **כפי שאל נא**
לימים ראשונים וגוי (שם) **ולמקרה השמים ועד**
קרה השמים. **וכל הגי,** **אקרון הרי בשמי,** מפאן ולתתא
אקרון הרי בתר, (כ"ט ע"ב) **כתיב,** (בראשית ב) **ומשם יفرد,**
והיה לארבעה ראשיים, טוירי **דפирודא.**

אמר רבי יesa, בני השפחות קשיירו קשרין, (קנ"ד ע"א)
ארבע קשרין דאצטרכו לתקונא. **ואמר רבי**
אלעזר, **דגין כה נפקי לבר איבון קשרין,** **ואף על גב**
דכלתו חד, **ומפאן ולהלאה כלתו חד,** **באורה מישר.** **ועל**
דא, **כלתו שבטים סלקין בסהדותה דלעילא,** **הדא הוא**
כתיב, (תהלים קכט) **שמ עלו שבטים שבטי יה עדות**
ליישראל להודות לשם ה.

ואמר רבי אלעזר, **כתיב,** (בראשית ל) **ויהי באשר ילדה**
רחל את יוסף וגוי, **מה חמא יעקב למייהך**
לאורה, **בד אתיליד יוסף,** **ועד לא אתיליד יוסף לא**

בַּעֲלֵמִיהֶךָ לְאוֹרְחִיהֶךָ. אֲלֹא הָא אָוֹקְמִיהֶךָ, דְּחַמָּא
דְּאַתִּילִיד שְׂטַבָּא דְּעַשּׂוֹ.

וְתָא חֹזֵי, יוֹסֵף אֲשָׁלִים דְּוֹכְתִּיהֶךָ בְּתִרְיָה וַיֹּוסֵף זָכֵי לֵיהֶךָ,
דְּאַקְרִי צָהִיק, וְהַכָּא סִיוּמָא דְּגֻפָּא. פִּיוֹן דְּחַמָּא
יַעֲקֹב, דְּאַשְׁתָּלִים גֻּפָּא, בַּעֲאָ גֻּפָּא לְמַהְךָ לְאוֹרְחִיהֶךָ,
וַיֹּוֹמָא דְּגֻפָּא הוֹא בְּרִית. וְעַם כָּל דָּא בְּנִימָן אֲשָׁלִים
חוֹשְׁבָּנָא, דְּבִיה אֲשָׁתָּלִימָו תְּרִיסֶר.

וְאֵי תִּימָא, וּכְיֵלָא הָוה יָדָע יַעֲקֹב, דְּעַד כְּעַז לֹא
אֲשָׁתָּלִימָו שְׁבָטִין, אֲפָעָל גַּב דְּאַתִּילִיד יוֹסֵף, מַאי
טַעַמָּא לֹא אָוִירֵיךְ עַד דִּיתִילִיד בְּנִימָן וַיִּשְׁתָּלִימָו שְׁבָטִין.
אֲלֹא, יַעֲקֹב בְּחַכְמָתָא עַבְדָּ, וּמְלָה יָדָע. אָמָר, וְדָאֵי אֵי
אֲשָׁתָּלִימָו הַכָּא בְּלָהִו שְׁבָטִין, הָא יָדַעַנָּא דְּתַקְוָנָא
דְּלַעַילָּא שְׁרִיא עַלְיָהּוּ כְּדַקָּא יָאֹות. וּבְאַרְעָא דָא, לֹא
לִיבְעֵי דִּישְׁתָּלִימָו, אֲלֹא בְּאַרְעָא קְדִישָׁא.

תָּא חֹזֵי דְּהַכִּי הָוָא, דְּכַלְהָו תְּרִיסֶר שְׁבָטִין, תְּקוֹנָא
דְּעַלְמָא תַּתָּא בִּינָהוּ, וּכְיוֹן דְּאַתִּילִיד בְּנִימָן, מִיתָּה
רְחַל, וּנְטַלָּא דְּוֹכְתָּא הָאֵי עַלְמָא תַּתָּא, לְאַתָּתְקָנָא בְּהָוָה.
וְעַל דָּא לֹא אַתִּילִיד בְּנִימָן, אֲלֹא בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, הָדָא
הָוָא דְּכַתִּיב, (בראשית מה) וְאַנְיִ בְּבוֹאֵי מְפַדֵּן מִתָּה עַלְיִ רְחַל
בְּאָרֶץ כְּגַעַן בְּדַרְךָ, וְתִמְןֵן מִיתָּה רְחַל וּנְטַלָּא דְּוֹכְתָּא, הָאֵי
עַלְמָא תַּתָּא, לְאַתִּישָׁבָא בְּבִיתָא שְׁלִימָתָא, וּכְלֵ זְמָנָא

**דָּרְחֵל קִיִּמָּא, עַלְמָא תַּתָּא לֹא אֶתְתַּקְנָא בָּהּוּ, מִיתָּת
רְחֵל, גַּטְלָא** (ד"א ל"ג לעילא) **בֵּיתָא בְּשָׁלִימָן.**

וְאֵי תִּימָּא, לֹאָה אַמְּמָא לֹא מִיתָּת בָּהּוּ אַזְמָנָא. אֲלֹא
בְּגִין דְּבִיתָא בְּעַלְמָא תַּתָּא (נ"א עלאה) **אֵיהּוּ,** וּכְלֹא
מִפְּיהָ הָוּ לְאֶתְתַּקְנָא, וְלֹאָוּ מִעַלְמָא עַלְאָה (נ"א תַּתָּא),
וּבְגִין כֵּה לֹא מִיתָּת בָּהּיָא שְׁעַתָּא. וּכְלֹעֲבוֹדָיו דְּלָא
בְּאֶתְפְּסִיא אַינּוֹן, בְּגִין דְּעַלְמָא עַלְאָה אֵיהּוּ בְּאֶתְפְּסִיא,
וְלֹאָוּ בְּאֶתְגָּלִיא, וּבְגִין כֵּה לֹא אָדָּבָר מִתְתָּה דְּלָא,
בְּמִתְתָּה דְּרָחֵל.

וְתָא חֹזֵי, דְּהַכִּי הָוּ וְדָאִי. בְּגִין דְּעַלְמָא עַלְאָה, כָּל
מְלוֹי **בְּאֶתְפְּסִיא,** וְעַלְמָא תַּתָּה כָּל מְלוֹי
בְּאֶתְגָּלִיא. בְּגִין כֵּה, אֶתְפְּסִיא לֹאָה בְּמֻרְתָּא דְּכְפָלָתָא,
וְרָחֵל בְּגַלְוִיָּא דְּאוֹרֶחָא, דָא בְּסִתְרָא, וְדָא בְּאֶתְגָּלִיא.
וּבְאֶתְפְּסִיא עַלְמָא עַלְאָה אַתְּרִישִׁים, דְּכַתִּיב, (בראשית לו)
וְתָאָמֵר לֹאָה בְּאָשָׁרִי כִּי אַשְׁרִינוּ בְּגָנּוֹת, וּבְגִין כֵּה קְרָאָה
שְׁמֵיהָ אָשָׁר. (בְּגִין כֵּה בְּבָרְכָאן (דף קג ח נ"ב) **דְּתַרְיֵן עַלְמִין בְּאֶתְגָּלִיא**
וּבְאֶתְפְּסִיא וְעַם כָּל דָא).

וּבְגִין דָא, כָּלָא חַד, דְּהָא כָּלָא הוּי מִעַלְמָא עַלְאָה. הַכִּי
נָמֵי וּבָכֶל אֶתְר, תַּרְיֵן עַלְמִין, דָא בְּאֶתְגָּלִיא וְדָא
בְּאֶתְפְּסִיא. וְאַנְנֵן לֹא מְבָרְכִין לְקוֹדֶשָׁא בָּרוּךְ הוּא, אֲלֹא
בְּתַרְיֵן עַלְמִין, דְּכַתִּיב, (תהלים קו) **בָּרוּךְ ה' אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל** (קנ"ג

ע"ב) מִן הַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם. בְּגִינֵּי כֵּה, עַלְמָא עַלְאָה קְרִיבָן הוּא, וְקְרִיבָן לְעַלְמָא (שםות קל"ח ע"ב) תַּתָּאָה אַתְּה, בְּגִינֵּי דָאֵהוּ בְּרוֹךְ מַעַלְמָא עַלְאָה, עַל יְדָא דִּצְדִּיק. הַדָּא הַנוּא דְכִתְבָּה (תְּהִלִּים קְלָה) בְּרוֹךְ ה' מַצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלָם וְגוֹ). וְדָאֵי מַצִּיּוֹן אֵיהוּ בְּרוֹךְ. תָּא חֹזֵי, בְּגֻוָּנָא דָא (שםות ח') ה' ה' תִּרְיַן עַלְמִין (נשא קל"ח ע"א) נִבְהָג, דָא בְּאַתְגָּלִיא וְדָא בְּאַתְפָּסִיא, וְעַל דָא פְּסִיק טַעַמָּא בְּגֻוִיְהוּ, וּמַעַלְמָא דָא עד עַלְמָא דָא, כֵּלָא חד.

(בראשית לא) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלַדְהָ רְחֵל אֶת יוֹסֵף וְגוֹ, אָמַר (נדפס דף קס"ה ע"א בסתרי תורה) רְبִי יְהוּדָה, תָּא חֹזֵי, שְׁלִימוֹתָא דִּיעָקָב דָלָא בְּעָא לְמִזְלָא אֶלָא בְּרִשׁוֹתְתָיהּ דָלָבָן. וְאֵת תִּמְאָה, זָמָנָא אַחֲרִיבָן אַמְּמָא לֹא אָזִיל בְּרִשׁוֹתְתָיהּ. אֶלָא בְּגִינֵּי דְדַחֵיל יְעָקָב, דָלָא יְשִׁבּוֹק לֵיהֶ, וַיִּשְׂתַּלְיִמְיוֹ תְּרִיסֶר שְׁבָטִין בָּאָרֶץ אַחֲרָא. וְעַל דָא כִּיּוֹן דְחַמָּא דְמַטָּא שְׁעַתָּא דְבָנִיםִין, בְּרָחָה. כַּמָּה דָאת אָמַר, וַיִּבְרָח הַוָּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. דְכִיּוֹן דְאַתְּילִיד בָּנִיםִין, אַתְקִשְׁרָת שְׁכִיבָתָא בְּכָלְהָו שְׁבָטִין, וּנְטָלָא בִּיתָא בְּכָלְהָו. וַיְעָקָב הוּה יְדֻעָה בְּרוֹא דְחַמְמָתָא, דְכָד יְשַׂתְּלִימָיו תְּרִיסֶר שְׁבָטִין, דְשְׁכִיבָתָא תַּתְקִשְׁט וַתְּתִקְשֶׁר בָּהּוּ, וַרְחֵל תָּמוֹת, וְאֵיהָ נְטָלָא בִּיתָא. תָּא חֹזֵי, הַכִּי אָזְלִיפָּנָא, עַלְמָא תַּתָּאָה אַתְּחֹזֵי לֵיהֶ לִיְעָקָב כַּמָּה דָאתְחֹזֵי לְמֹשֶׁה, אֶלָא דָלָא יְכִילָת, עד

דְּהוּ תִּרְיִסֶּר שְׁבָטֵין בְּבִתָּא לְאַתְקְשָׁרָא בָּהּוּ, וְכָדִין אַתְדְּפִיאָת (נ"א אַתְדְּחִיאָת) רְחַל, וְגַטְלָא אֲיהִי בִּיתָא בְּכָלְהוּ שְׁבָטֵין, וְהַוְתָּעֲקָרָא דְבִתָּא, וְכָדִין (תְּהִלִּים ק"ג) מֹשֵׁבִי עֲקָרָת הַבַּיִת וְהָא.

אָמֵר יַעֲקֹב, הָא מַטָּא זִמְנָא, דְאַשְׁתָּלִימָו תִּרְיִסֶּר שְׁבָטֵין, וְדָא עַלְמָא דְלַעַילָּא יְחֻוֹת הַוָּא לְבִתָּא לְאַתְקְשָׁרָא בָּהּוּ, וְמִסְפְּנוֹתָא דָא אַתְדְּחִיאָה קְמִיהָ. אֵי תְּמִוּת הַכָּא, לֹא אָפָוק מִהְכָּא לְעַלְמִין. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בְּאַרְעָא דָא, לֹא אַתְחֹזֵי לְאַשְׁלָמָא בִּיתָא. בְּגִין כֵּד וְיָהִי כָּאֵשֶׁר יַלְדָה וְגֹו, עַד לֹא אַשְׁתָּלִימָו שְׁבָטֵין.

שָׁמַע רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אָמֵר, וְדָא כָּל מַלוֹי דָרְבֵּי יְהוּדָה שְׁפִיר, וְדָא סְלִיק עַל כָּלָא. וְאֵי תִּימָא אַמְמָא לֹא אֹזֵל לֵיהֶ לְאוֹרְחִיהָ מִיד. אֶלָּא, כָּל זָמֵן דְרַחַל לֹא מַתְעַבֵּרָא מִבְנִימִין, אַתְעַבֵּב תִּפְנֵן. כִּיוֹן דְמַטָּא זִמְנָא דִבְנִימִין, עַרְקָא וְלֹא בַּעַא רְשׁוֹתָא, בְּגִין דָלָא יַתְעַבֵּב תִּפְנֵן וַיַּתְחַבֵּר יַעֲקֹב בְּכָלְהוּ שְׁבָטֵין, בְּאַתְרָא (דָלָא) דְאַצְטְּרִיךְ.

רַבִּי אָבָא פָתָח, (שמות ד) וַיַּלְךְ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶל יְתָר חֹותְנוּ וְגֹו. תָא חֹזֵי, מֹשֶׁה רְعֵי עַבָּא דִיתְרָוּ חַמְמָי הַוָּה, וְדִינְרִיהָ הַוָּה בֵיתָה. וְכֵד בַּעַי לִמְיוֹלָא, לֹא אֹזֵל אֶל בְּרִשׁוֹתָא דִידִיהָ. וַיַּעֲקֹב דְהַוָּה שְׁלִים וְדִינְרִיהָ הַוָּה פְּדִיר עַמִּיהָ דָלְבָן, אַמְמָא לֹא בַּעַא רְשׁוֹתָא מְגִיהָ. אֶלָּא הָא

את אמר דלא יגַלְל לבן עמיה גַלְגָלִין וַיִשְׁתָּאֶר תִּמְןָן. דהא בקדמיה אמר ליה, ומיד גַלְל עלייה גַלְגָלִין ואשתאר תִּמְןָן, והשתא דחיל מפיה.

אבל יתרו, לא הוּה הַכִּי לְגַבֵּי מֹשֶׁה. בגין דלבן חרשא הוּה, ובחרשא הוּה כל עזבוי לְגַבֵּי דִיעָקָב, והשתא לא בעא יעקב לאתעכָבָא תִּמְןָן, דהא קידשא בריך הוא אמר ליה (בראשית לא) שוב אל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וְגוּ. ועל דא לא בעא לאתעכָבָא ולמשבך פָקוֹדָא דמְרִירָה. תא חזי כתיב, (בראשית לו) ויזכר אלְהִים אֶת רְחֵל וְגוּ, פָתָח ואמר, (תהלים מו) לְמַנְצָח לְבָנִי קָרֵח עַל עַלְמֹות שִׁיר. האי קרא, אית לאסתכלא ביה, ברוזא דחכמתא איהו. וכל הנבי שירין ותוישבחון, דהו אמרי בני קרת, כל蒿ו מחדתין אינון שירין ותוישבחון דהו מלקדמין, וכן כל איבון שירין ותוישבחון אמר דוד וכל איבון דהו עמיה, כל蒿ו הו ברוזא עלאה, ברוזא דחכמתא.

תא חזי, עבד קודשא בריך הוא עלמא תתה פגונא דעלמא עלאה, וכל אינון סדרין דסדרו דוד ושלמה בריה, וכל אינון נביי קשות כל蒿ו (דף קנט ע"א) סדרו פגונא דלעילא.

תא חזי, פגונא דאי בא משמרות באראא, הַכִּי נְמִי ברקייעא. דמו MRI לMRI, ואמרי שירתא תדר.

ובכלתו קיימין אלין לקביל אלין, וכלה בסדרון דשירין
וותושבHon, והא אוקמיה חבריא.

עלמות שיר, מאי עלמות שיר. אלא מפני דאת אמר,
(שיר השירים ו) **ששים** מה מה מלכות ושמונים
פלגים ו

עלמות אין מספר. מאי ועלמות אין מספר.

כמה דאת אמר (איוב כה) **הייש מספר לגודיו.** ובגין דלית
لون חושבנא, כתיב ועלמות אין מספר.
ובכלתו שורין שורין, מסחרן סדרין, אלין לקביל אלין,
לזמרא ולשבחא למريhon, ואלין אינון עלמות
שיר. ובגין דאית עלמות דלא מזמרין באליין, אלין
אקרוין עלמות שיר.

תלת (נדפס פקודי רב"ח ע"א) סדרין מתפרשן לכל סטר לד'
שטר עולם, ובכל סדרא וסדרא דאייה לכל
שטר, תلت סדרין אחרבין. סדרא קדמאה דלשטר מורה,
תلت סדרין אינון. ואיבונן תשעה סדרין, בגין הכל סדרא
מאינון תلت, אית ליה תلت סדרין, ואשתבחו דאינון
תשעה, וכמה אלף ורבען תחותייהו.

הגי סדרין תשעה, פולחו מתנגן באotton רשימן, וכל
סדרא אסטבי לאינון אתוון רשימן, (ס"א והא אוקמיה וכך
כל סדרא וסדרא, וכלו גטלי באotton רשימן ואלין עלאי מאלינו וקיימאו אלין על אלין)
ומתחברון כלתו, ואמרי שירתא. וכל אינון אתוון פרחי

גו אָוִירָא דְּרוֹחָא (ההוא) דַּמְמָנָא עַל פֵּלָא, כְּדִין אִינּוֹן
בֶּטֶלִי, וְשִׁרְתָּא אֲתַבְּסָם, וְחַד אֲתַבְּטָשׁ מַתְפָּתָא. וְהַהְוָא
אֲתָּא סְלָקָא וְגַחְתָּא וְתַרְיָן אֲתַזּוֹן פְּרַחִי עַלְיִיהָ, וְהָאִי אֲתָּא
מַתְפָּתָא, סְלָקָא סְדָרָא מַתְפָּתָא לְעַילָּא וְאֲתַחְבָּר בְּהָגָן,
וְאֲתַעֲבִידָו תִּלְתָּ אֲתַזּוֹן, כְּלָהָו לְפָום אֲתַזּוֹן יְהָיו, דְּאִינּוֹן
תִּלְתָּ גַּו אַסְפְּקָלְרִיא הַמְאִירָה. מַאֲילִין אֲתַפְּרָשָׁו תִּלְתָּ
סְדָרָיָן וְאִינּוֹן תַּרְיָן אֲתַזּוֹן, וְהַהְוָא אֲתָּא דְּסְלָקָא, מַתְחַבְּרָא
עַמְהָוָן וְאִינּוֹן תִּלְתָּ.

תָּא חִזִּי, אִינּוֹן תַּרְיָן אֲתַזּוֹן עַלְאַיִן, דְּסְלָקִין בְּאוּירָא,
אִינּוֹן כְּלִילָן דָּא בְּדָא, רְחִמִּי בְּדִינָא. וּבְגִין כְּדִין אִינּוֹן
תַּרְיָן, וְאִינּוֹן מַעַלְמָא עַלְאָה בְּרוֹזָא דְּדַכְוָרָא, וְהָאִי
דְּסְלָקָא וְאֲתַחְבָּרָא עַמְהָוָן אִיהִי נְוַקְּבָא, וְאֲתַפְּלִילָת
בְּתַרְוּיִיהָ. כְּגַוּנָא דְּנוֹקְבָא אֲתַפְּלִילָת בְּתַרְיִ סְטָרִי,
בְּיִמְנָא וּבְשַׁמְּאַלָּא, וְאֲתַחְבָּרָת בְּהָגָן, הַכִּי נְמִי הָאִי אֲתָּא
נוֹקְבָא, דְּאֲתַחְבָּרָת בְּתַרְיִ אֲתַזּוֹן אַחֲרָבִין, וְאִינּוֹן בְּתַרְיָן
סְטָרִין, אַלְיָן עַלְאַיִן, וְדָא לְתַתָּא, וּכְלָא אִיהָוָה חָד, דְּכָר
נוֹקְבָא. (ב) דְּכָר אֲתַבְּרִי עַלְמָא, דְּאִינּוֹן אֲתַזּוֹן מַעַלְמָא
עַלְאָה נִגְהָה, דְּאִינּוֹן אַוְלִידָו כָּל עַזְבָּדִין לְתַתָּא, כְּגַוּנָא
דְּלָהָוָן מִמְּשָׁ, וּבְגִין כְּדִין מָאָן דִּידָע לְזָוָן וְאַזְדָּהָר בְּהָגָן, רְחִים
לְעַילָּא וּרְחִים לְתַתָּא.

רְבִי שְׁמֻעוֹן אָמַר, אַלְיָן אֲתַזּוֹן כְּלָהָיִן, דְּכָר וּנוֹקְבָא,

לאתכללא כחדא ברזא דמיין עלאין ומײַן תפֿאַין, וככל
חד, ודא איהו יחוּדָא שלים. ובגין כה, מאן דידע להו,
ואזדְהָר בהו, זפֿאה איהו חולקיה בהאי עלמא ובעלמא
דָאתִי, בגין דאיהו עקרָא דיחוּדָא שלים פְּדָקָא יאָות.
תלת תלת מסטרא דא ומפטרא דא, ביחסוּדָא חדא
בשלימיו דכלְלָא. וכלהו רזא דסְדָרָא עלאה פְּדָקָא חזוי,
בגונא דליעילָא, דההוא סְדָרָא תלת תلت ברזא חדא.
סְדָרָא תנינא דלְסֶטֶר דָרֻום, תلت סְדָרִין אַינְנוּן לההוא
סְטֶרֶא. וכל סְדָרָא וסְדָרָא תلت תلت, וainaן
תשעה, כמה דאטמר. ואתוֹן אתפלגו הָכִי. לכל סְטֶרֶי,
לאתחברא כלְלָא כחד, בגין דאית אתוֹן ברזא דנוקבא,
ואתוֹן ברזא דוכורא, ואתחברו כלְלוֹן כחדא, והואו חד
ברזא דשׁמָא קדישא שלים. ולגביהו סְדָרִין ממןן תلت
תلت, כמה דאטמר. וכל נפקא מסדרא דאַהֲנוּ
دلיעילָא, בסְדָרָא דאתתקנא אתוֹן דשׁמָא קדישא יה'ו,
כמה דאטמר. הָבִי סְדָרִין בְּלָהָג, מתנהגי באילין אתוֹן
ידיען, ובטלִי בהו, וכמה חילין ורבוֹן בְּלָהָג לְתַתָּא,
דנטלי ואתנהגי בסְדָרָא דא.

סִדְרָא תַּלִּיתָה דֶּלֶסֶט צָפֹן, בַּתְּלַת סִדְרֵין אַיְנוֹן לְהַהוּא סְטָרָא, וְאַיְנוֹן תְּשֻׁעה. וַבַּתְּלַת סְטָרֵין תְּלַת תְּלַת לְכָל סְטָר אַיְנוֹן תְּשֻׁעה, וְאַיְנוֹן סִדְרֵין מַתְּלַת

סְטָרִין כִּמֵּה דָּאַתְּמָר. שְׁבָעָה וּשְׁנָרִים, (דף קנט ע"ב) בְּרוֹזָא דָאַתְּוֹן דָּאַיְנוֹן שְׁבָעָה וּשְׁנָרִים. וְאֶפְעַל גַּב דָּאַיְנוֹן תְּרִין וּשְׁנָרִים, שְׁלִימָו דָאַתְּוֹן אַיְנוֹן שְׁבָעָה וּשְׁנָרִים. וְהַכִּי סְהֻרָּא דְּסְהֻרִין אַלְיָן.

שְׁבָעָה וּשְׁנָרִים לְתִלְתִּילָה תְּלִתְסְּדִירִין לְכָל סְטָרָה. וְאַשְׁתְּפָחָה אַלְיָן ג' מַהְאִי סְטָרָא דָאַיְנוֹן ט', וְאַלְיָן תְּלִתְסְּדִירָה מַהְאִי סְטָרָא דָאַיְנוֹן תְּשָׁעָה, וְאַלְיָן תְּלִתְסְּדִירָה דָאַיְנוֹן תְּשָׁעָה. אַשְׁתְּפָחָה בְּלָהִי שְׁבָעָה וּשְׁנָרִים.

וּרְזָא דָאַלְיָן שְׁבָעָה וּשְׁנָרִים, אַיְנוֹן תְּשָׁעָה אַתְּוֹן (איינע) דָאַיְנוֹן בְּרוֹזָא דְּנוֹקָבִי, לְאַתְּחִבָּרָא בְּהָוּ נְוֹקָבָא, עַם אַיְנוֹן תְּמִגִּי סְרִי סְטָרִי אַחֲרַגְּנִין, בְּרוֹזָא דָאַתְּמָר (כ"א דְּכָרָר), וְכֹלָא אִיהָוּ בְּדַקָּא חִיזִּי.

תָּא חִיזִּי, כְּגַוּנָא דָאַיְנוֹן אַתְּוֹן עַלְאַיָּן דְּעַלְמָא עַלְאַתָּה, הַכִּי נְמִי אַתְּוֹן אַחֲרַגְּנִין לְתִתְפָּא. אַתְּוֹן עַלְאַיָּן רְבָרְבִּין, וְאַתְּוֹן תְּתָאֵין זְעִירִין, וְכֹלָא דָא כְּגַוּנָא דָא, וְכֹל הַגִּי רְזִין, בְּרוֹזָא דְּכָרָר וּנוֹקָבָא, כֹּלָא חַד בְּשְׁלִימָגָן.

השלמה מוחשתות (סימן נ"א)

וַיְזִכּוֹר אֱלֹהִים אֶת רְחִיל, בְּשָׂרָה פִּתְיָה, וּבְרִיחָל פִּתְיָה זְכִירָה. אָמָאי, בְּגִין דְּזִכּוֹר אֶתְרִישִׁים בַּעֲקָב דָאִיהָוּ בְּרִית שְׁלוֹם כַּד אַתְּעַבִּיד יוֹסֵף, וּבְמָה כַּד גַּטְלָל שָׂוָר בְּהִדְיָה דָלָא יַתְקִיף לְסְטָרָא אַחֲרָא. יְבִגְיָן כַּד

את קרי יוסף בכור, דההוא שור דגטל, בכור שורו וዳי, וההוא שור, שור תם ויעקב איש תם. רבון ושליט מאריה דביתא, דההוא שור תם שארי בגויה: (עד כאן

(מההשומות)

(בראשית ל) ויזכר אלhim את רחל, דהא במזלא תליא, ובגין פה כתיב בה זכירה. (בראשית כא) וזה פקד את שרה, לאו ממזלא היה. ואיתים דהא בגין במזלא תליאין ולא לחתא, הכא בשרה לאו במזלא היה. אלא וזה כתיב, פלא כחدا.

אי הכי אמי כתיב פקידה, אלא ודא זכירה, (כא) חות מקדמת דנא, ואתמסר מפתחא דא לחתא, כמה כתיב, (בראשית יז) ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד ההזה וגוי. ולבתר בגונא דא, וכיון דأدפר, ברוזא דלעילא, לבתר אמר ברוזא דנוקבא פקידה, ומהוי כללא כללא כחدا.

ויזכר אלhim את רחל. רבי חייא פתח ואמר, (שםות ו) וגם אני שמעתי את נאקה בגין ישראל אשר מצרים מעבידים אתם ואוצר את בריתך. ואוצר הוא זכירה, בגין דאייהו לעילא. דהאי מזלא דאייהו לעילא בדכורא, אתה על פקידה דאייה בגולותא לחתא בגונבא. בגונא דא ויזכר אלhim את רחל, כמה דאת אמר ואוצר את בריתך.

תֵא חֹזֵי, כְתִיב, (שמות ג) פְקַד פְקָדָתִי אֶתֶכֶם, וְכִי פְקַד
פְקָדָתִי, וְהִיא פְקִידָה בְנוּקָבָא קִימָא וּבָהֲוָא זְמָנָא
בְגָלוֹתָה הוּא, וְאֵיהִ אָמָרָת פְקַד פְקָדָתִי. אֶלָא הַכָּא אִתְ
לְאִסְתְּבָלָא, וְרוֹא דְחַכְמָתָא הַכָּא וְאֵיהִ בְגָלוֹתָה הַיָּה
אַתְחֹזֵי לְמִשְׁהָ הַכָּא, וְהַיָּה אָמָרָת פְקַד פְקָדָתִי.
אֶלָא הַכָּי אָוְלִיפְנָא שְׁמַשָּׂא כִּד נְהִיר, אֵיהִ בְשָׁמְיָא,
וּתוֹקְפִיהִ וְחִילִיהִ שְׁלַטָּא עַל אָרְעָא בְכָל אַתָּר.
כְגֻונָא דָא (ישעה ו) מַלְאָ כָל הָאָרֶץ כְבוֹדו, בְזָמָנָא
דְמִקְדְּשָׁא קָאִים, מַלְאָ כָל הָאָרֶץ כְבוֹדו, דָא אָרְעָא
קְדִישָׁא. וְהַשְׁתָא דִישְׁרָאֵל בְגָלוֹתָה, אֵיהִ לְעִילָא,
וּתוֹקְפָא סְחָרָא לְהוּ לִישְׁרָאֵל לְאָגָנָא עַלְיָהָו, וְאַפְעַל גַב
דְאִינְנוּ בְאָרְעָא אַחֲרָא.

וְתֵא חֹזֵי, שְׁכִינָתָא לְתַתָּא וְשְׁכִינָתָא לְעִילָא. שְׁכִינָתָא
לְעִילָא בְתִרְיסָר תְחִימִי רְתִיכִין קְדִישִׁין, וּתִרְיסָר
חִיוּן עַלְאיִין. שְׁכִינָתָא לְתַתָּא בְתִרְיסָר שְׁבָטִין קְדִישִׁין,
וּכְדִין אַתְכְּלִילָת שְׁכִינָתָא לְעִילָא וּתַתָּא, וְכֹלָא בְחַד
זְמָנָא כְחַדָּא. וְאַפְעַל גַב דְבָזָמָנָא דִישְׁרָאֵל בְגָלוֹתָה
לְתַתָּא, לֹא אַתְתָּקָנָת לְעִילָא, הַכָּי גַמִּי לֹא אַתְתָּקָנָת,
בְגַין דְלַתָּתָא לֹא אַתְתָּקָנָת, וְדָא הוּא בְגָלוֹתָה עַמְהָוָן.
דִישְׁרָאֵל, דְאֵיהִ בְגָלוֹתָה עַמְהָוָן.

בָמָה אַתְתָּקָנָת, לְמַלְכָא דְמִית בְּרִיה, מָה עֲבָד כְפָא לֵיה

לעֲרָסֶיה עַל אֲבָלָא דְבִרְיָה, וְלֹא אַתָּקֵין לֵיה לְעֲרָסֶיה,
אֶלָּא גַּטֵּל כּוֹבֵין וְדָרְדָרִין, וְאַטִּיל תְּחוֹת עֲרָסֶיה, וְשָׁכֵיב
עֲלָיה, כִּפְךְ קַיְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּיּוֹן דָּאַתְגָּלוּ יִשְׂרָאֵל,
וְאַתְּחַרְבּ מִקְדְּשָׁא, גַּטֵּל כּוֹבֵין וְדָרְדָרִין וְשָׁוֹי תְּחוֹתֶיה,
הַדָּא הוּא דְכִתְבּ, (שְׁמוֹת ג) וַיַּרְא מֶלֶךְ הָאָלֵיו בְּלֵבֶת אִשָּׁה
מִתּוֹךְ הַסְּנָה. בְּגִין דִּישְׂרָאֵל הוּוּ בְּגִלוֹתָא.

פְּקַד פְּקַדְתִּי אֶתְכֶם, מֵאַן דְּלֹא קִיְמָא בְּרִשׁוֹתֶיה, מֵה
פְּקִיד, וְמֵה עֲבִיד. אֶלָּא פְּקַד מַלְעִילָא, פְּקַדְתִּי
מַלְתָּתָא, מֵאַי טֻמָּא, בְּגִין דְהָאֵי זְכִירָה הוּת עַלָּה
מִקְדָּמת דָנָא, דְכִתְבּ וְאַזְכֵר אֶת בְּרִיתִי. כִּיּוֹן דְכִתְבּ
וְאַזְכֵר, הָא זְכִירָה אַתְמָנָא עַלָּה, וּבְגִין כִּפְךְ אִמְרָת לְבָתָר
פְּקַד פְּקַדְתִּי. (ד"ג ק"ט ע"א) דָהָא סִימָנָא נִקְטָת מִקְדָּמת דָנָא.
כְּגַוְונָא דָא שָׂרָה דְכִתְבּ, (בראשית כא) וְהִי פְּקַד אֶת שָׂרָה.
אֲבָל הַכָּא רְחֵל דְלֹא אַדְפְּרָת מִקְדָּמת דָנָא, לֹא אַתְּמָר בָּה
פְּקִידָה אֶלָּא זְכִירָה, וּכְלֹא בְזָכִירָה אֲיהָו, בְּרוֹזָא דְמַזְלָא.
רַבִּי יְהוֹדָה וְרַבִּי חִזְקִיָּה, הוּא אֶזְלִי מִקְפּוֹטְקִיא לְלוֹד,
וְתוֹהָ רַבִּי יְהוֹדָה רַכְבִּיב, וְרַבִּי חִזְקִיָּה עַל רְגָלוֹי,
אֲדָהָכִי גַּתְתָּ רַבִּי יְהוֹדָה, אָמָר מִפְּאָן וְלֹהֲלָא גַּתְעָסָק
בְּאוֹרִיִּתָּא, בְּמָה דְכִתְבּ, (דברים לט) הַבו גָּדֵל לְאֶלְהִינּוּ.
אָמָר לֵיה אֶלָו הוּינָא תְלַתָּא, יָאֹת הַוָּא דְחַד יִמְאָ,
וְתַרְין יִתְבּוּ לֵיה. אָמָר לֵיה, הַנִּי מְלִי בְּבָרְכָאָן.

בגין דאדרפר חד שמא דקודשא בריך הוא, ותרין יתיבו
לייה. הדא הפא דכתיב, (דברים לט) כי שם ה' אקרא הבו גDEL
לאלהינו. כי שם ה' אקרא, דא חד דمبرך, הבו גDEL
לאלהינו, אלין תרין אחרניין. אבל באורייתא אפיקלו תרין
יתבי ויהבי רבו ותויקפה דשבחא דאוריתא לקודשא
בריך הוא.

אמר ליה רבי חזקיה, לגבי ברכאנ אמא תלת. אמר
לייה, הא אויקמוה ואתמר, דכתיב הבו גDEL
לאלהינו. אבל רוא דמלחה הכא, דהא כל רזין דברכאנ
הכוי איהו, חד לברא ותרין לאתבא, בגין דיסלק (דיסטלק)
שבחא דקודשא בריך הוא ברוא דתלתא. חד מברך
وترין (אמרי אמך) דאודיג, ודא הוא קיומא דברכאנ, וברוא
עלאה כדקא יאות, וברוא דתלת מה דאויקמוה.

עד דהו אזייל, אמר רבי יהודה, תנינן, אית זכירה
לטב, אית זכירה לביש, אית פקידה ליטב, אית
פקידה לביש. אית זכירה ליטב, מה דאויקמוה, דכתיב
(יקרא כו) זכרתי להם ברית ראשונים וגו'. (בראשית ח) ויזפר
אליהם את נח. (שמות ב) ויזפר אליהם את בריתו. אית
זכירה לביש, דכתיב, (תהילים עח) ויזפר כי בשער המה רוח
הולך ולא ישוב. פקידה ליטב, דכתיב, (שמות ג) פקד
פקדתי אתכם. פקידה לביש, דכתיב, (תהילים ט) ופקדתי

בשבט פשעם ובנגעים עונם. וכלהו רזין עלאין.
כל הגי זכירה ופקידה לטב, אלין איבון דרגין ידיין.
רזא דמהימנותא דבר ונוקבא רזא חדא, זכירה
ופקידה, ואליין אינון לטב. זכירה ופקידה לביש, אלין
איבון רזא סטרא אחרא, דקיימה ברזא דאלhim
אחרים, דבר ונוקבא בחדא, זכירה בהאי, ופקידה
בהאי, ואליין אינון דקיימין תדר לבייש. ואליין לקביל
אלין. מהכא נפקי כל רזי דמהימנותא וכל קדושין
עלאין, כמה דאויקמיה. ומהכא נפקי כל זיגין ביישין וכל
מוחטא, וכל סטרין זיגין ביישן בעלמא ואויקמיה. ודא
בהתוא מאן דא.

אמר רבי חזקיה, כי הוא וdae, זפאה איה, מאן
דחולקיה אתקאים בסטרא טבא, ולא ירכין גרמיה
לסטרא אחרא, וישתזיב מנהון. אמר ליה רבי יהודה,
כי הוא וdae, זפאה מאן דיכיל לאשתזובא מגיה
מההוא סטרא, זפאיין אינון צדיκיא, דיכלי לאשתזובא
מניהו, ולאגחא קרבא בההוא סטרא.

אמר רבי חזקיה במה. פתח ואמר, (משל כי כב)
בתחריות תעשה לך מלחה וגוי. מאן מלחה,
דא מלחה דההוא סטרא בישא, דאצטראיך בר נש
לאגחא ביה קרבא, ולשלטהה עליי ולאשתזובא מגיה.

תא חזי, דיעקב הבי אשׂתְדָל לגבִי עשו, בגין ההוא סטרא דיליה. לאתחכמא עלי ולםיזל עמיה בעקיימו בכל מה דאצטראה, בגין לשׂטאה עלי בריישא וסופה, וככלא בדקא יאות. וריישא וסופה בחרא דא בגוֹנוֹא דא, כמה דכתיב, (בראשית כט) בכרתי, ולכתר ברכתה, שירותה וסופה בחרא, דא בגוֹנוֹא דא. בגין לשׂטאה עלי באורה מישר בדקא חזי ליה. ובגין כה זפה איה מאן דאשׂתְזִיב מביהו, ויכיל לשׂטאה עלייהו.

תא חזי, זכירה ופקידה לטב איינון בחרא ברוזא דמיהימנותא, זופאה איה מאן דאשׂתְדָל בתר מהימנותא, כמה דאת אמר, (הושע יא) אחריו ה' ילבו באuria ישׁאג זגו. אמר רבי חזקיה הבי הוא ודי.

ותא חזי, בר נש כד צלי צלוטה, לא ימא עליה זכרני ופקدني. בגין דאייכא זכירה ופקידה לטב, זכירה ופקידה (דף קס ע"ב) לביש, זומיגין לבטלא מלָה מן פימה, ואתין לאדרבא חובי דבר נש ולענשא ליה. בר אי איה זפאה שלים, כד בדקוי חובי, היהיא זכירה ופקידה לביש לא ישׁבחון לון, בגין עזרא דאמר (נחמייה יג) זכרה לי אלהי לטובה.

דהא בכל אחר, דבר נש צלי צלוטה, יכליל גרמיה

בין סגיאין בכלל דסגיאין. ותא חז' שונמית, כד אמר לה אלישע, (מלכים ב ד) היה לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא. היה לדבר לך אל המלך, ההוא יומא, يوم טוב בראש השנה הוה, וההוא יומא דמלכותך דרך יעה שלטך למידן עלמא, וקידשא בריך הוא אקרי מלך המשפט בההוא זמנה. ובгинזך אמר לך, היה לדבר לך אל המלך.

מה כתיב, (מלכים ב ד) ותאמר בתוך עמי אנכי יוושבת. מי קאמרה. לא בעינא, למאי רשותה לעילא, אלא לא עלאה רישאי בין סגיאין, ולא לאפקא מכלל דלהון. וכך בעי לייה לבר נש, לאתכלל דכלל דסגיאין ולא לאתייחדא בלחוודוי, בגין דלא ישגחון עלייה, לאדרפרא חובי כדק אמרן.

פתח רבי יהודה ואמיר (איוב לח) הנגלו לך שעריו מות ושעריו צלמות תראה. האי קרא, קידשא בריך הוא אמר לייה לאיוב, כד חמאתך לאיוב דחיק גרמיה על דיןוי קידשא בריך הוא.

תא חז' איוב אמר (איוב יט) הן יקטלבני לו איחל, כתיב לא באלו"ף וקרי לו בואה, וככלא איה. אמר לייה קידשא בריך הוא, וכי אני קטיל בני נשא, הנגלו לך שעריו מות ושעריו צלמות תראה, כמה תרעין אינון

פִּתְיָחֵן בְּהַהוּא סְטֶרֶא. ומotta שלטא עליהו, וכלהו סתיימין מבני גְּשָׁא, (ס"א ולא יבלין לאסתטמרא מנג'יו בגין דאיינון סטיטמיין מבני גְּשָׁא) ולא ידען איבונ שערים.

ושערין צלמות תראה. מאן איבונ שערין מות ומאן איבונ שערין צלמות. אלא מות וצלמות בחדא איבונ, ויזויגא חדא איבונ. מות הא אמר, דא מלאך המות, והא אויקמו. צלמות, צל מות. האי איהו מאן דרכיב עליה, ואיהו צלא דיליה, ותווקפא דיליה, לאזידויגא בחדא, בקשוויא חד ואיבונ חד.

וכל איבונ דרגין דגפקי מפייהו ומתקשרו בהו איבונ שערים דלהוֹן כמה דלעילא, כמה דעת אמר, (תהלים כד) שאו שעריהם ראישיכם וגוי. ואליין (איבונ שערים) איקרו נחרין ונחלין, שית סטרין דעלמא. אויפ האיב איבונ שערין מות, ושערין צלמות מסטרא אחרא, דרגין ידיין בשלטין בעלים. שערין מות ושערין צלמות, דא נוקבא ודא דכורא, ותרויהו כחדא.

ועל דא, אמר קודשא בריך ה' ל'א'וב, בגין כל איבונ מלין, דאיהו אמר (איוב ז) פלה ענן וילך בן יורד שאל לא יעלה, וכל איבונ שאר מלין. אמר קודשא בריך הוֹא הַגְּלֹו לך שערין מות, למגבע דהא כלחו ברשותי, וכלהו זמיגין לאתבערא מעולם, דכתיב, (ישעה כט) בלע המות לנצח וגוי.